

8. Adresse til Rigsdagen fra 85 Industridrivende. (Senere tiltraadt af 1309 Underkrivere i Kjøbenhavn, 668 i Odense samt Handelsforeningen sammesteds, 371 i Horsens, 186 i Aalborg, 166 i Veile, 142 i Nakso, 120 i Solbæk, 120 i Nykjøbing paa Fælster, 116 i Ribe og af Industriforeningen sammesteds, 99 i Maribo, 99 i Fredericia, 98 i Nyborg, 93 i Næstved, 86 i Middelfart, 78 i Aarhus, 75 i Sønderjysk, 71 i Storehedinge, 70 i Faaborg, 68 i Helsingør, 63 i Næbby, 60 i Kolbing, 58 i Alesens, 57 i Ringsted, 55 i Hjerteminde, 52 i Høstebro, 50 i Svendborg, 46 i Randers, 41 i Kallundborg, 40 i Nykjøbing i Sjælland, 31 i Vordingborg, 29 i Skjelskør, 20 i Mariager, 17 i Frederiks-værk, 15 i Frederiksbund, 11 i Standerborg, 8 i Girschholm, 6 i Slagelse, 5 i Viborg og 2 i Silkeborg, samt 24 fra nabugivne Steder; tilsammen 4,777.)

Til Rigsdagen.

Det ved indeværende Rigsdagsamlings Begyndelse forelagte Forslag til Lov om Toldafgifterne har overalt her i Landet, hos Haandværkeren som hos den større Industridrivende, fremkaldt en saa smertelig Overraskelse og Bekymring, at vi Undertegnede ikke kunne undlade ved en direkte Henvendelse til Folkerepresentationen, at give disse Følelser et Udtryk, sikkre paa, at den billige Hensyntagen til Alles Tarv, der altid har gjort sig gjældende ved den danske Rigsdags Beslutninger, ogsaa vil faae Raaderum hos den forinden dette Forslags Vedtagelse.

Et Lovudkast af en Bessaffenhed som den nævnte er isølge sin Natur af en saa indgripende Betydning for et Lands materielle Interesser, at det alene ved sin Fremkomst, rent bortset fra dets Indhold, maa fremkalde Betænkelighed hos Mogle, Vengstelse hos Andre og Ufikkershed hos Alle, der berøres af Forandringerne. Industrien, den mindre som den større, kræver med Nødvendighed, at der ikke for ofte gribes ind i den rolige Udvikling; denne Virksomhed kan ikke vel trives og blomstre, naar dens Værere arbejde under en stadig Frygt for, at Grundvolden for dens Tilværelse hvert Dieblit kan rystes, og det er, mene vi, en billig Fordring, at gjenemgribende Tarifreformer kun foretages med Varsomhed og stort Maadehold, samt at der gives de af dem nærmest Berørte Tid til, at Forholdene forinden kunne sætne sig, og Forandringer kun foretages, naar store Interesser kræve saadanne. Den nu bestaaende Toldtarif er neppe 8 Aar gammel, og vi kunne ikke tilbageholde vor Beslagelse af, at man alt nu vil gribe forstyrrende ind i vor Virksomhed, uden at man hverken af finansielle eller høiere Statshensyn kan udbrage nogen som helst bydende Nødvendighed for en for vore Interesser saa uheldsvanger Forholdsregel.

Derfor imidlertid Regjeringen, uanset disse Betragtninger, havde været saa gjenstrængt af Overbevisningen om det Nigtige og Hensigtsmæssige i at lade den forholdsvis nye Toldtarif undergaa en omfattende Revision, at den alligevel mente allerede nu at burde sride til Værket, tro vi, den høie Rigsdag vil give os Medhold i den Beslagelse, vi herved fremsætte, nemlig at Regjeringen har sølt sig kaldet til at udarbejde en hel ny Tarif, der ved mangfoldige Positioner forandrer den af 1863, uden forud at indhente Oplysninger fra Mænd, der med Sagkundskab til de særlige Industrigrene havde kunnet fuldstændiggjøre Administrationens Opsættelse og paavise, hvorledes de paatænkte Forandringer slynge sig ind i utallige Forhold, der ere af stor Interesse for Samfundets Belfærd. Vi beklage saa meget mere denne Diangel paa Hensyntagen, som Regjeringen ellers i vigtige som i mindre vigtige Sager næsten aldrig foretager noget Skridt uden forud at indhente Erklæringer, og det navnlig altid har været Regel her i Landet ved Forandringer i Toldlovene at lade dem fremtræde som et Resultat af Sagtyndiges og deri Interesseredes nøie og omhyggelige Overveielse.

I Aaret 1863, da Landets Omfang dog bedre kunde taale en yderligere Udvikling af Principerne fra 1797, forelagde Regjeringen ikke sit Tarifudkast, førend dette var prøvet af en blandet Kommission, hvori ogsaa Industrien fandt Plads, og det er saa langt fra, at denne Praxis siden er bleven forladt som forældet, at Administrationen endnu isjor fandt sig foranlediget til at høre lignende Sagtyndiges Etjøn, forinden den i dette Aars Begyndelse forelagde Rigsdagen en Lov om Forandringer i Sulkertolden, der usforandret er gaaet over i det nye fremlagte Tarifudkast. (Se Kommissionens Betænkning af 9de Marts 1871, der behandler det indbyrdes Forhold mellem Toldsatserne for de forskellige Klassifikationer af Sukker). Den høie Rigsdag har ogsaa, forekommer det os, et berettiget Krav paa, at et Lovudkast af en saa speciel Natur, om hvis Virkninger paa de enkelte Industrigrene Dhrr. Rigsdagsmænd ikke vel kunne antages at have